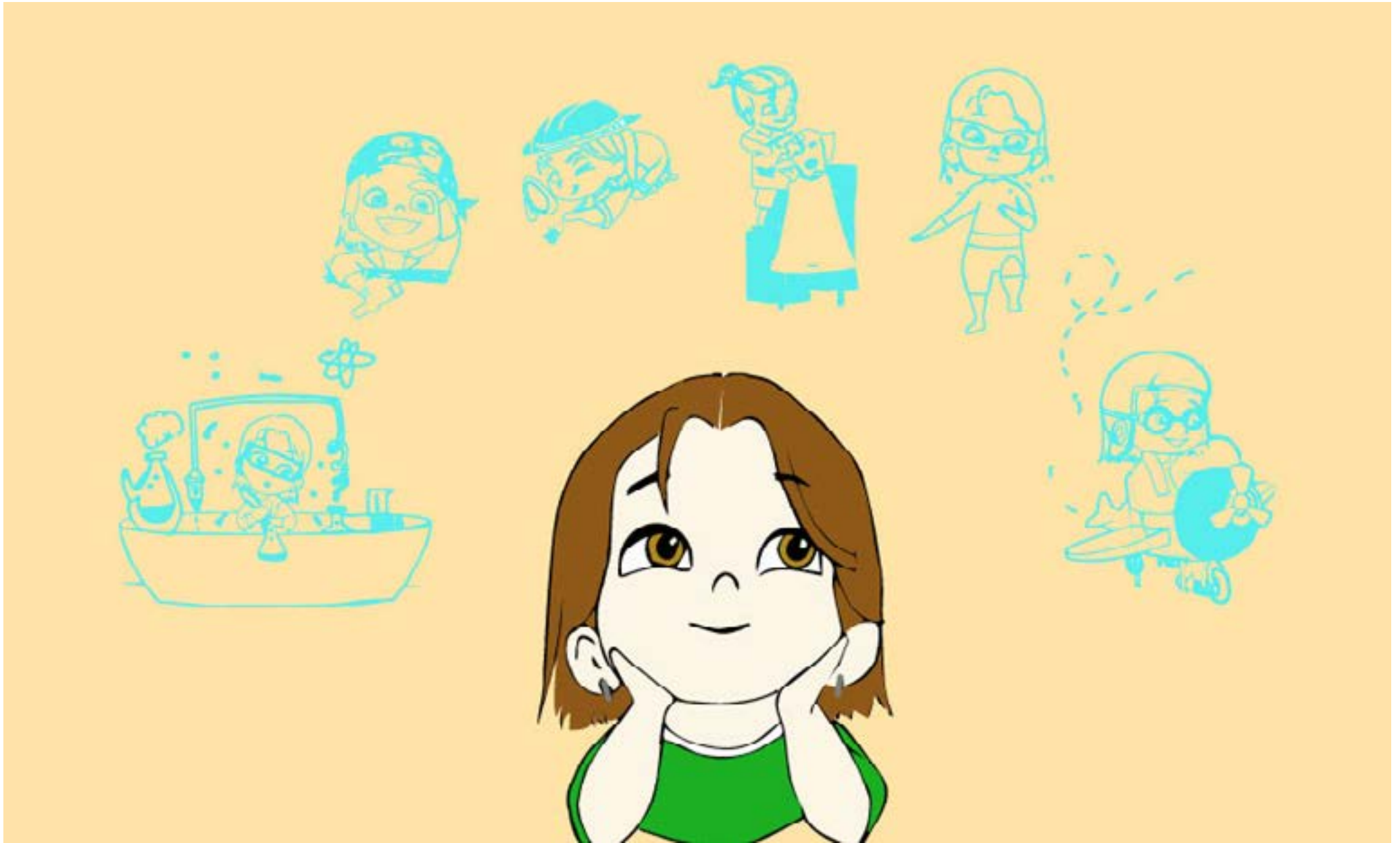

Sempre amb mi capità!

Laia Muxí

L'Abril tenia una gran imaginació. Feia 30 dies que estava tancada a casa i cada dia descobria alguna cosa nova.

El safareig s'havia convertit en l'interior d'un avió. Va col·locar cadires a banda i banda entre la rentadora i l'assecadora i dibuixava tot allò que veia. La pilot del Vol 456 havia viatjat per tot el món, des de les piràmides d'Egipte, a la muralla Xinesa, a les selves indígenes i fins i tot a la zona més salvatge de l'Àfrica. Però el safareig no era el seu lloc preferit.

El passadís s'havia convertit en una pista d'obstacles on només ella, l'agent 004, era capaç d'esquivar els làsers destructors com una autèntica espia. Però el passadís tampoc era el seu lloc preferit.

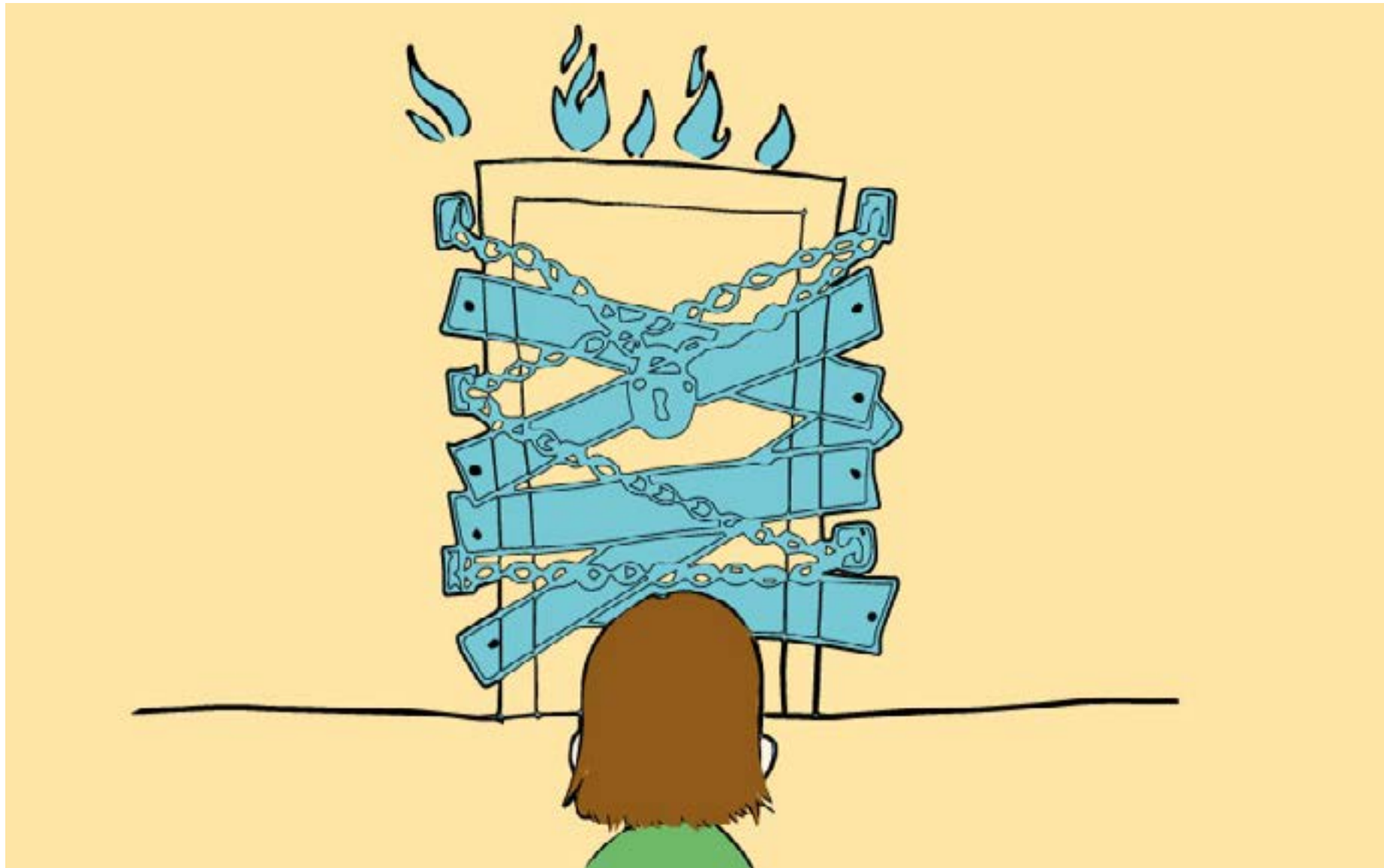
El lavabo s'havia convertit en el seu laboratori de pocions i experiments. Allà creava líquids màgics capaços de fer valent el més poruc i fer ràpid el més lent. Allà també va fer la poció pamparapam, una poció que la convertiria en una científica famosa i que la faria sortir al llibre Guinness dels rècords. Aquesta poció era capaç de convertir peixos de plàstic en peixos reals cuetejant dins la banyera plena d'aigua. Però el lavabo tampoc era el seu lloc preferit.

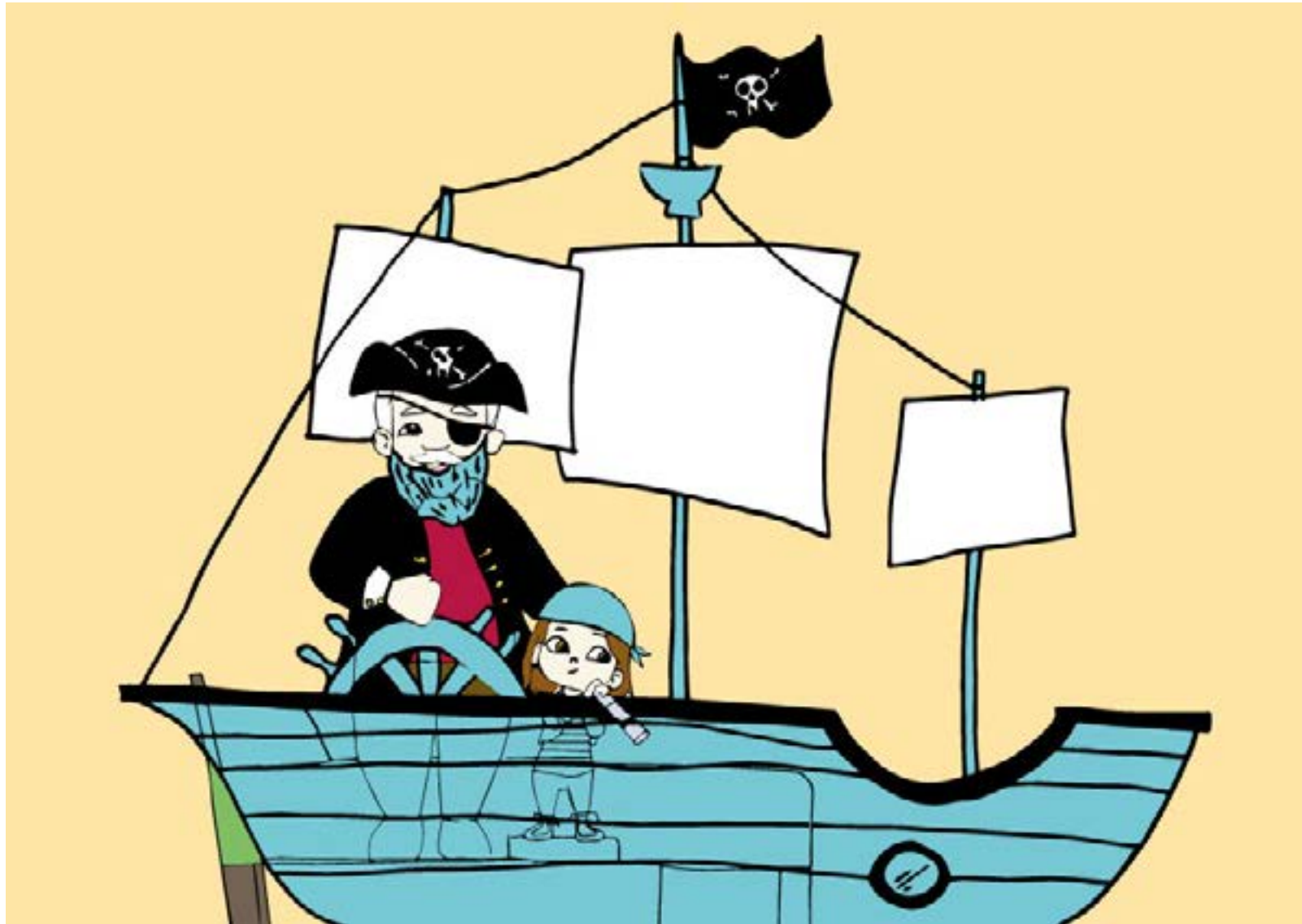
El balcó s'havia convertit en un espai d'excavació ideal per la paleontòloga Abril. Dins el sorral va trobar l'esquelet d'un tiranosaure Rex. La gent del barri va sortir a aplaudir-la, just a les 8.00H, quan l'acabava de trobar. Entenien el gran descobriment que havia fet pel poble. Però tot i això, el balcó tampoc era el seu lloc preferit.

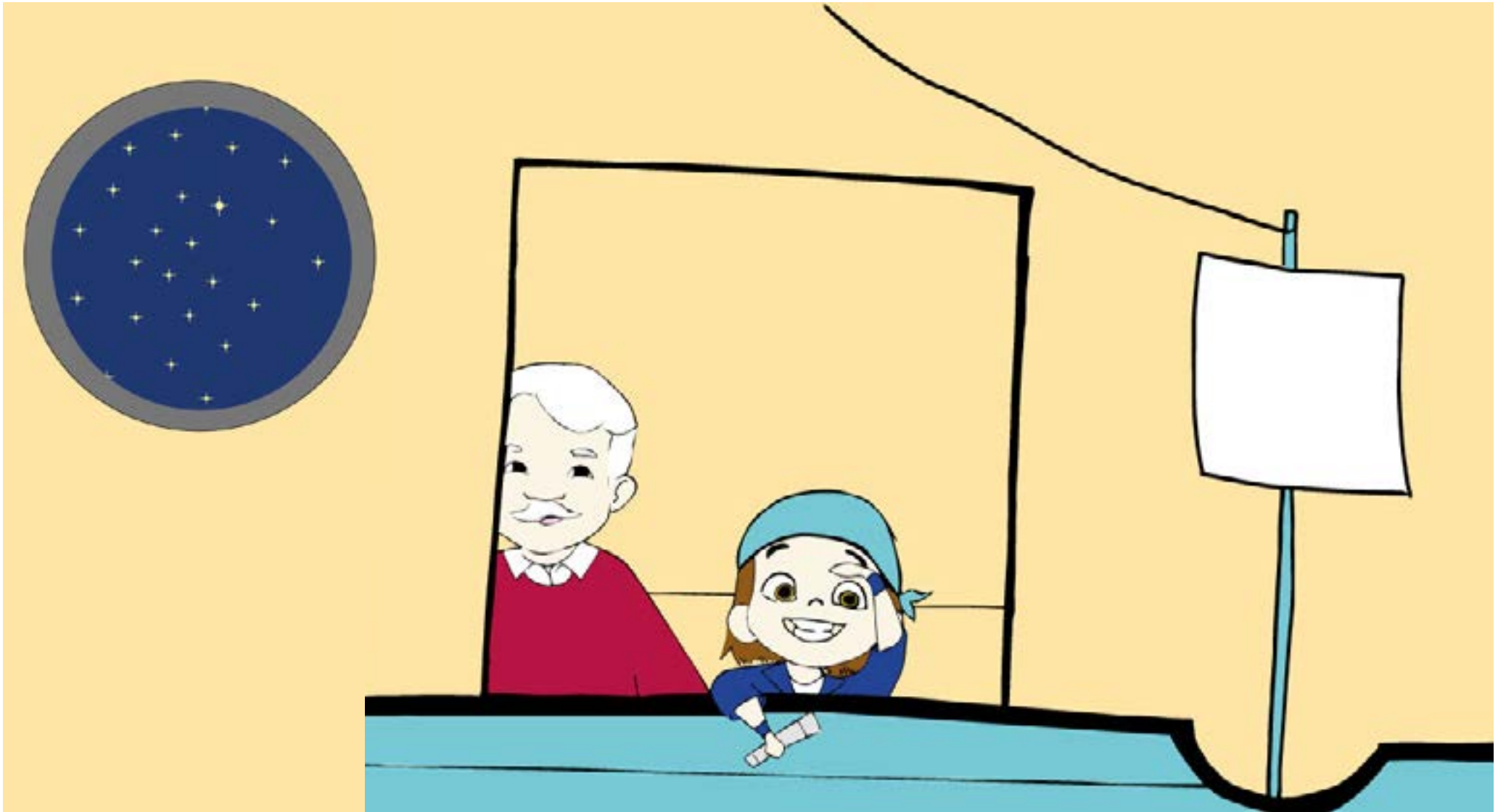
La cuina s'havia convertit en un saló de perruqueria on la campana extractora era l'encarregada d'assecar els tints que posava als caps dels clients, les forquilles de fusta eren les pintes i les pinces de les bosses uns grans clips de disseny. El seu client principal era el seu gos Thor, a qui li havia fet pentinats dignes de passarel·la de moda. Però tampoc era el seu lloc preferit.

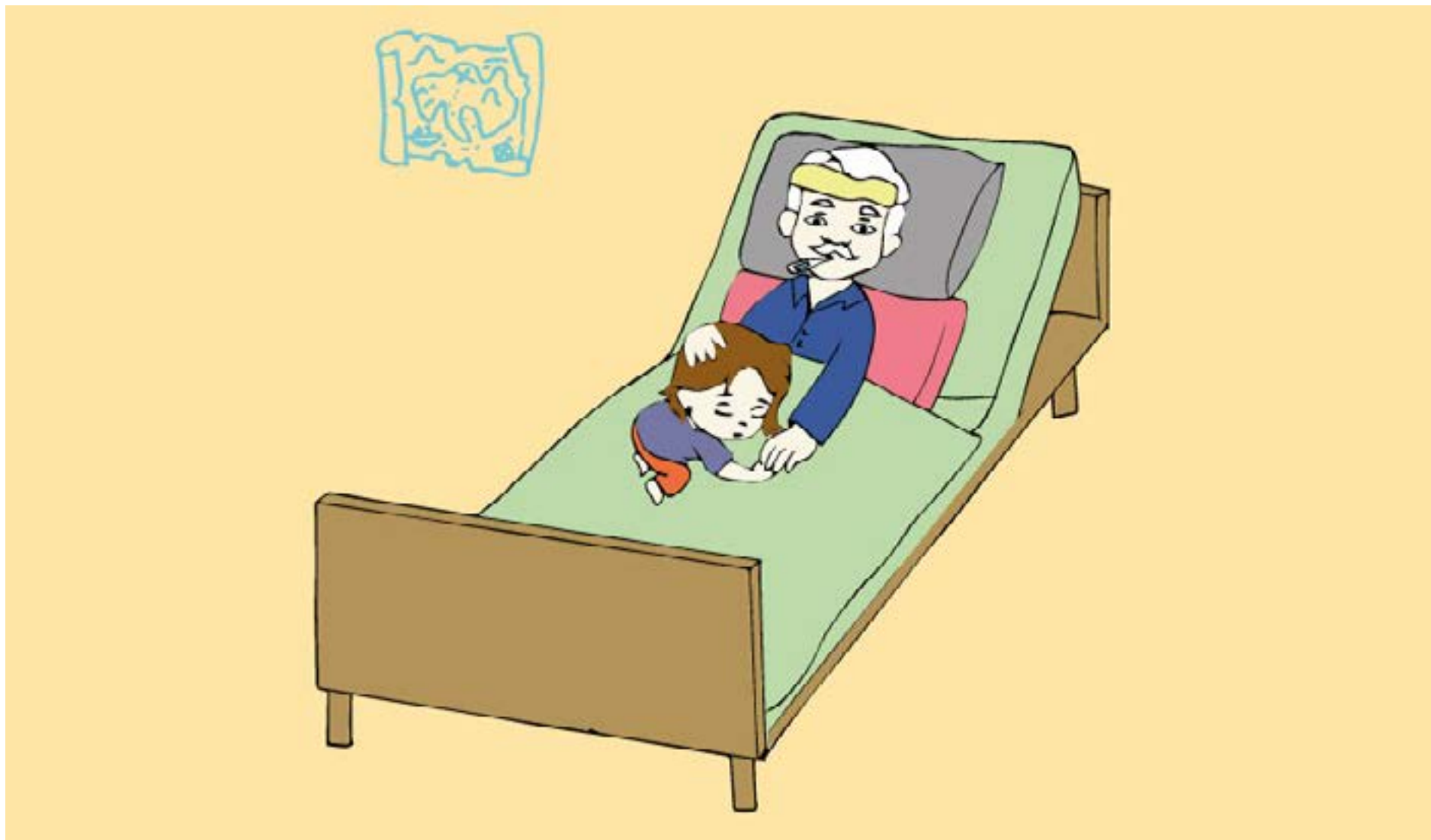
L'habitació dels pares s'havia convertit en... no res. Continuava sent una sala secreta, amb un candau amb un codi tan difícil d'esbrinar que ni l'Abril era capaç de desxifrar. A dins sabia que s'hi amagava un drac, ja que havia vist com treia el foc per la boca, però l'Abril no hi podia passar... No li importava, sabia que algun dia hi podria entrar. Però tot i la intriga per saber què hi havia, tampoc era el seu lloc preferit.

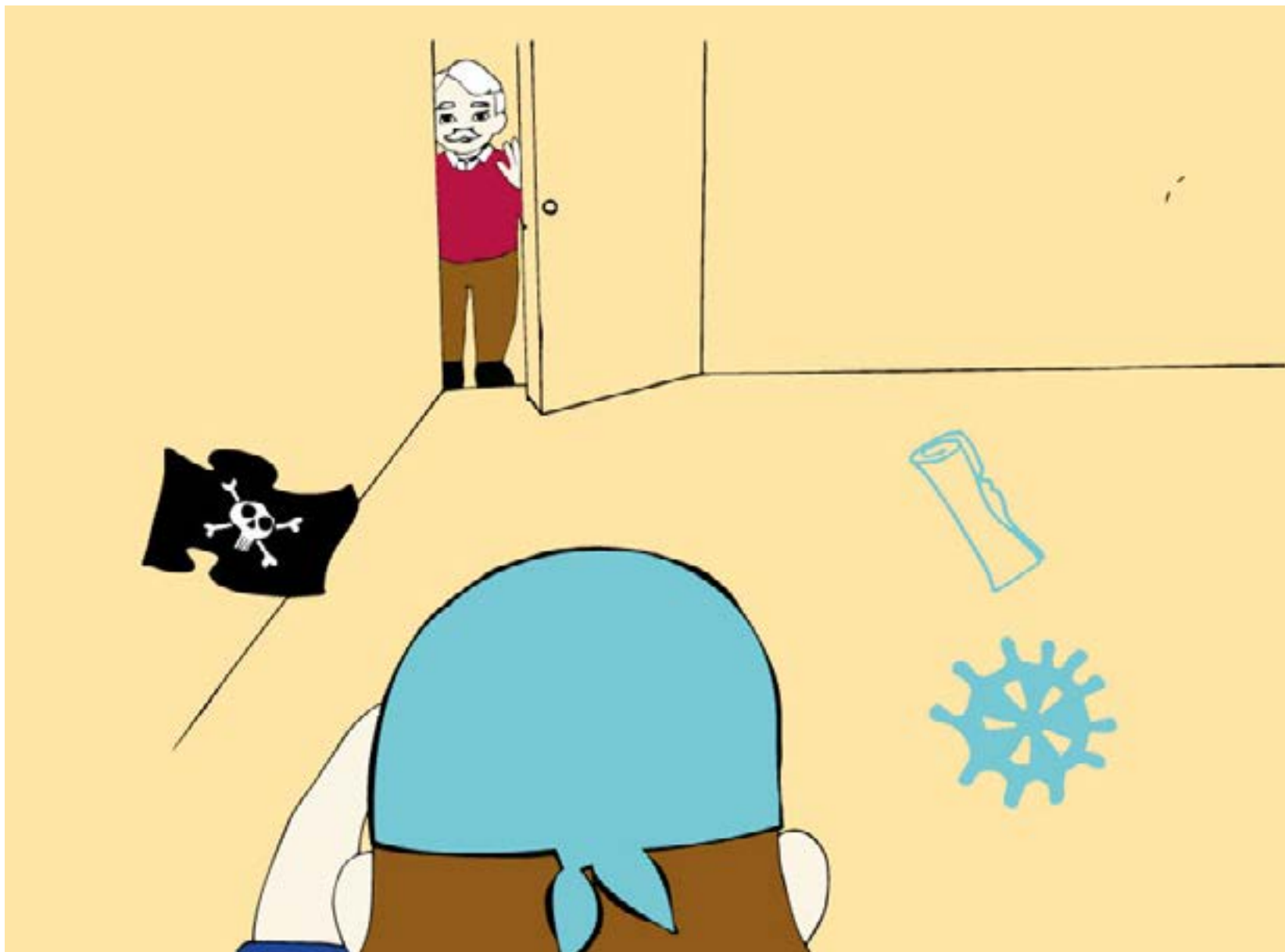
I finalment la seva habitació, aquest era el seu lloc preferit. L'habitació s'havia convertit en un gran vaixell pirata amb el nom de "Slop". Cada nit solcava els mars per viure grans aventures. El capità del vaixell era el seu avi, el pirata Barba Blanca, que l'acompanyava a ella, Abril Bonny, més coneguda com a Boon, una pirata valenta i temuda per tots. Aquella nit, com totes les altres, van treure el mapa del tresor i els prismàtics, amb els quals miraven les estrelles.

L'avi sempre li deia: "Boon mira les estrelles, totes segueixen a la més brillant, ho veus? Aquella és la que hem de seguir per trobar el tresor". L'Abril mirava amb els prismàtics i quan trobava l'estrella més brillant li responia: "A les ordres capità!". Seguidament començaven a navegar i a lluitar contra pirates enemics fins aconseguir trobar el tresor. Després es refugiaven dins de la cabina de tripulació, enmig de grans tempestes, i es posaven a dormir.

L'endemà, l'Abril no podia esperar que fos la nit per navegar amb el capità, però ell aquell dia no es trobava prou bé, tossia sense parar i li feia mal el cap. L'Abril va anar a buscar el termòmetre i en posar-li va veure que tenia febre. La mare va dir que trucarien a l'hospital. L'Abril no sabia què fer, ni com ajudar al seu capità. En Barba Blanca li va dir: " Tranquil·la Boon, demà quan torni navegarem per tots els mars, mentrestant tu vés preparant un mapa per poder buscar el tresor".

La mare es va endur l'avi i l'Abril es va quedar amb el pare esperant que tornessin de l'hospital. Moltes hores després es va sentir la porta, l'Abril va sortir d'un salt del llit i va arribant corrents fins la porta, amb el mapa del tresor a les mans.

- "I l'avi ?", va preguntar l'Abril.
- "No ha pogut venir", va contestar la mare.
- "Però, si m'havia dit que vindria!", va dir l'Abril mig enfadada.
- "Els metges no l'han deixat tornar Abril. L'avi està malalt, té el coronavirus i li hem de donar temps perquè es curi", va dir la mare molt trista.

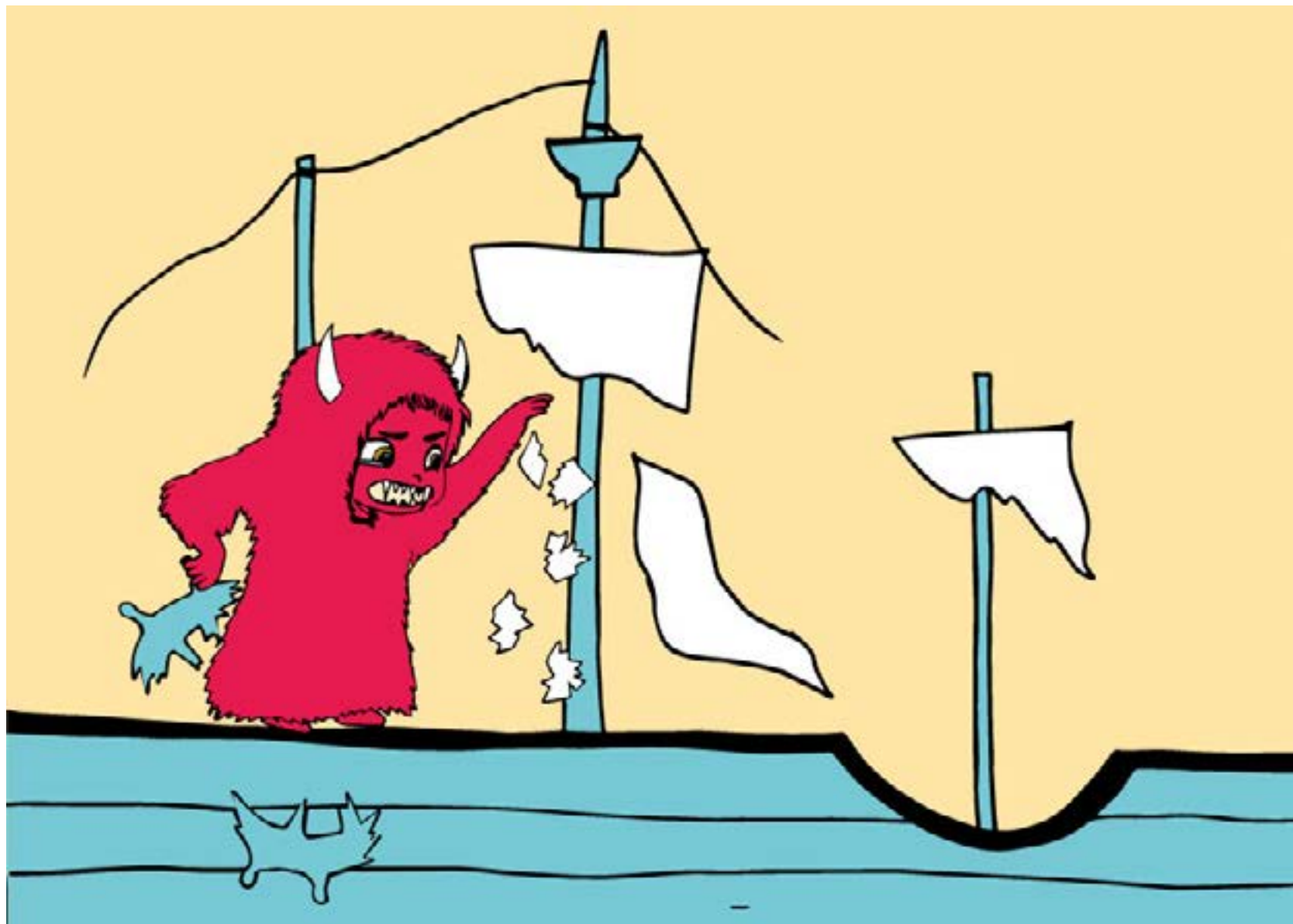
L'Abril va anar a l'habitació però aquella nit no va navegar, va llançar l'àncora i es va posar a dormir. Després de tres dies esperant que tornés, la mare va anar a parlar amb ella i li va dir que l'avi no tornaria a casa.

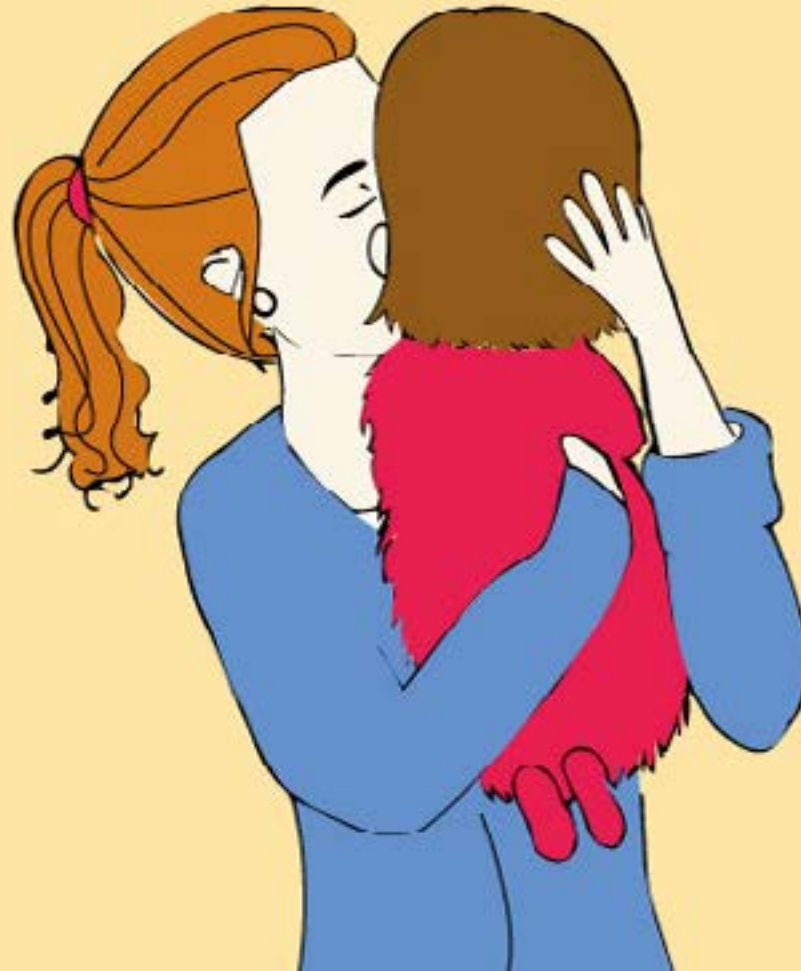
L'Abril no entenia per què i llavors la mare li va dir:

- "Te'n recordes que els pirates es guien per les estrelles?". L'Abril va afirmar amb el cap.

"Doncs el capità Barba Blanca estava seguint l'estrella més brillant quan, de sobte, uns núvols van tapar les estrelles i tot es va convertir en una fosca nit. L'avi va continuar navegant tan lluny, tan lluny, que es va perdre en la foscor. Ara ja no està entre nosaltres, va morir, però no et preocupis, quan miris al cel i vegis aquella estrella tan brillant sabràs on es troba ara l'avi".

L'Abril no s'ho podia creure, com navegaria aquella nit sense el capità?... De cop es va transformar en un monstre vermell amb braços gegants. Va anar al vaixell i va estripar el mapa del tresor, va destrossar les veles i tot el que va trobar.

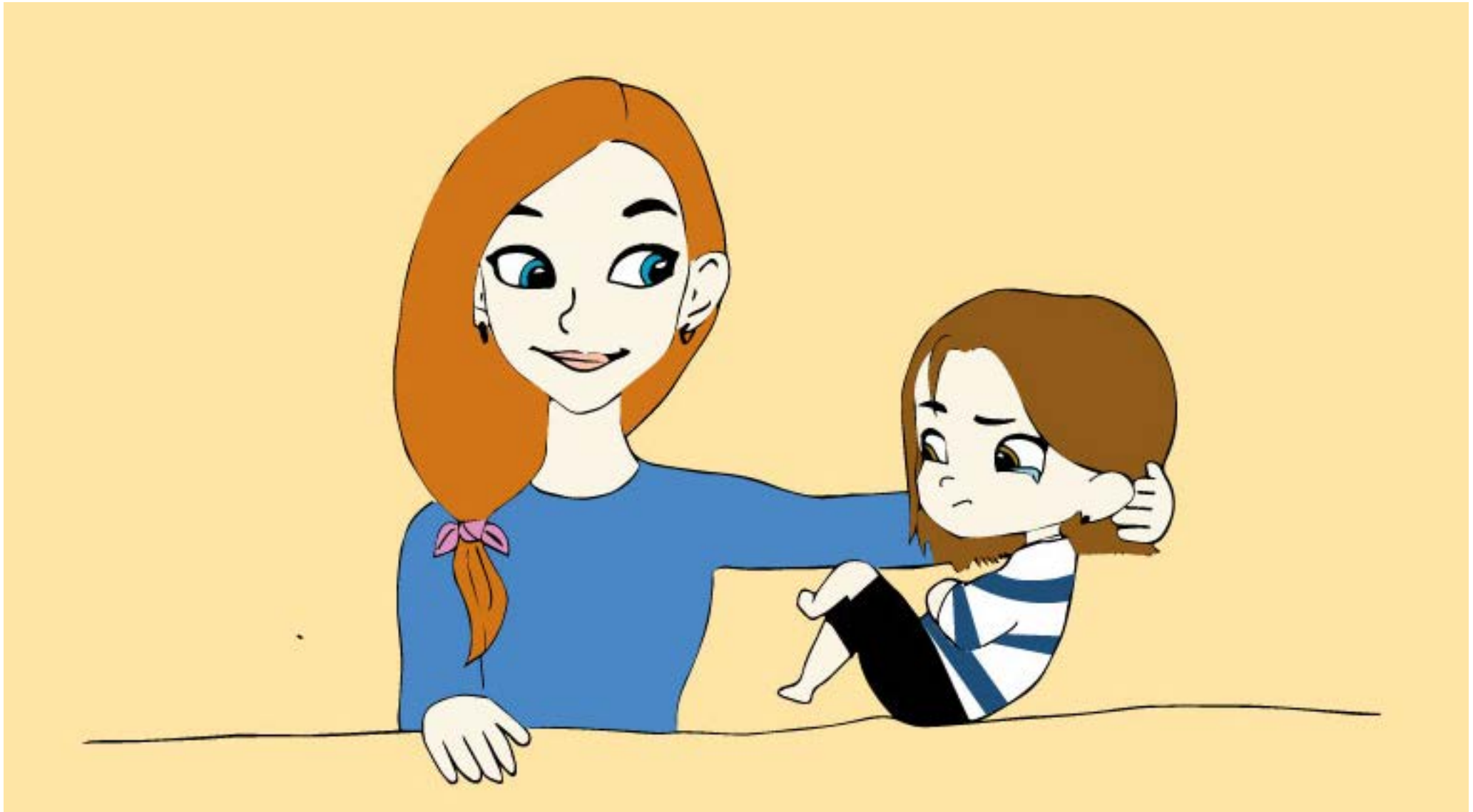
Però aquell monstre vermell i gegant es va tornar a convertir en una nena quan li van fer una forta abraçada.

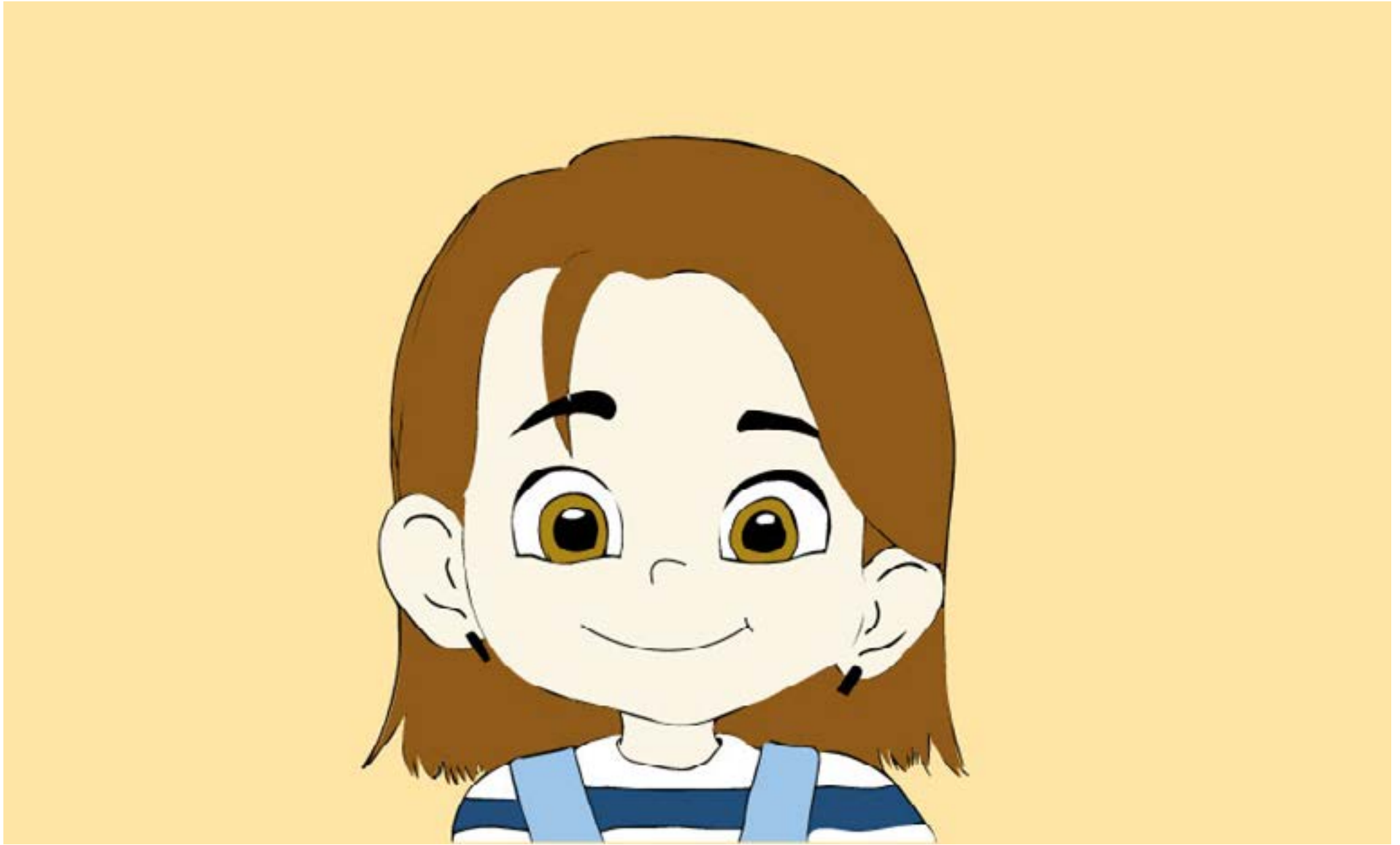
L'Abril tot i ser molt valenta, aquella nit li feia por dormir sola a l'habitació. Així que va anar cap a l'habitació secreta dels pares.

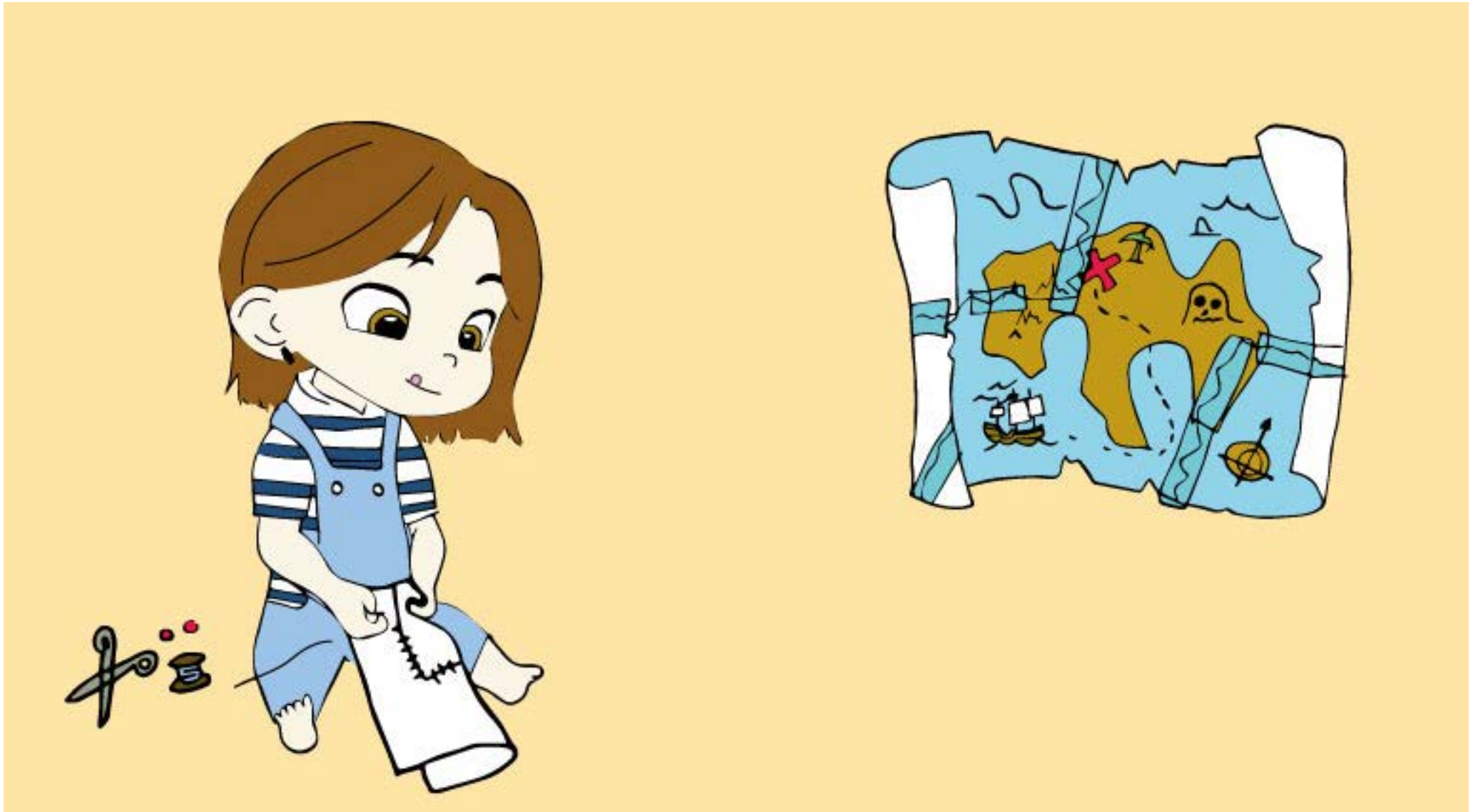
Però a mig camí es va trobar un amic que sempre l'havia acompanyat i que era capaç de defensar-la de tots els perills que poguessin venir durant la nit, era en Thor. Se'l va endur a l'habitació i es van cobrir amb la manta fins dalt de tot del coll, ben tapats i protegits de tot el món exterior.

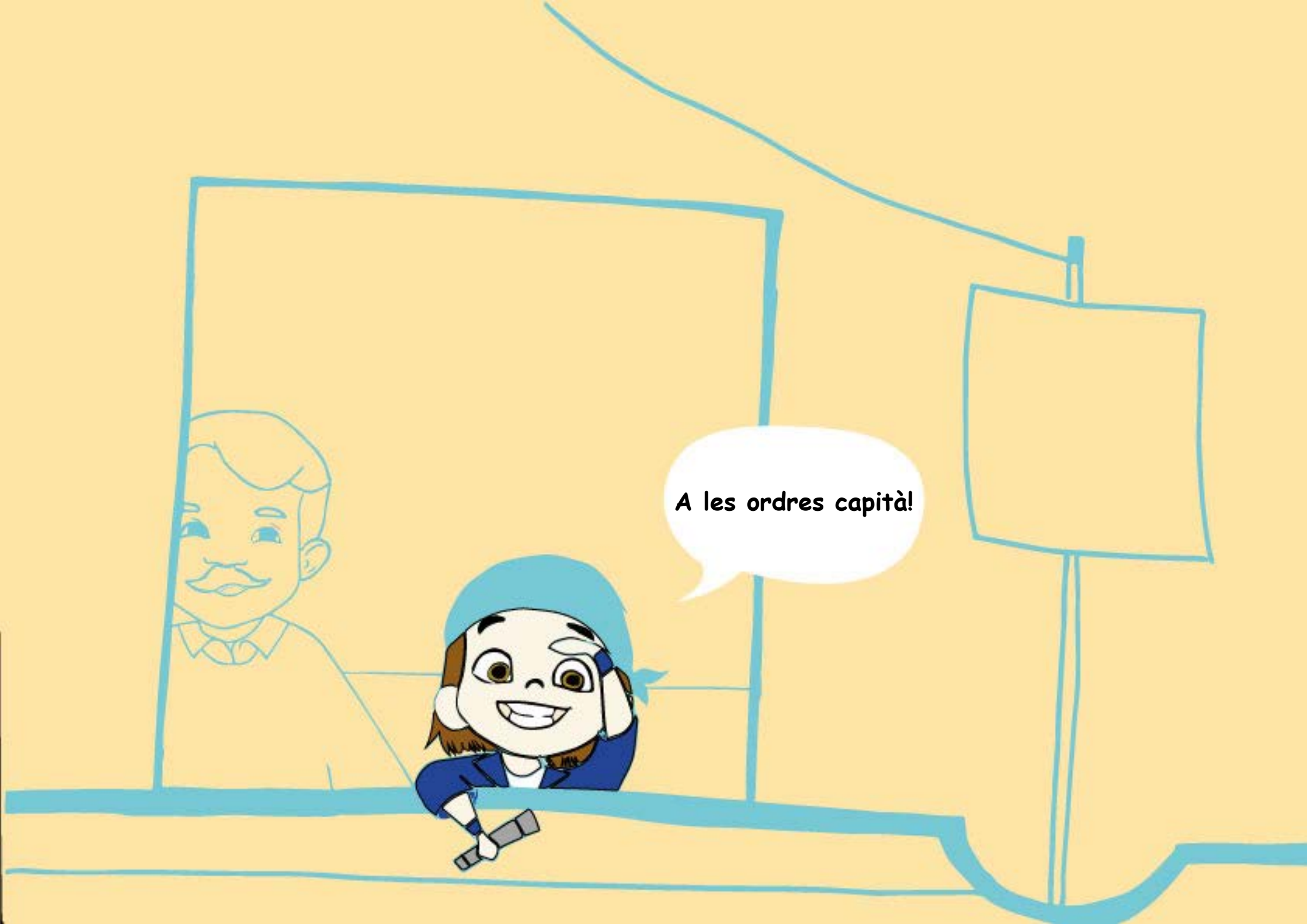
Aquella nit l'Abril no va poder dormir gaire bé. En llevar-se no tenia gana i no podia convertir-se ni en paleontòloga, ni en pilot, ni en espia, ni en perruquera i molt menys en pirata. La mare en veure-la tan trista li va explicar que ells no podien veure a l'avi, però ell sí que les veia, que ells no el podien sentir però ell sí que les sentia.

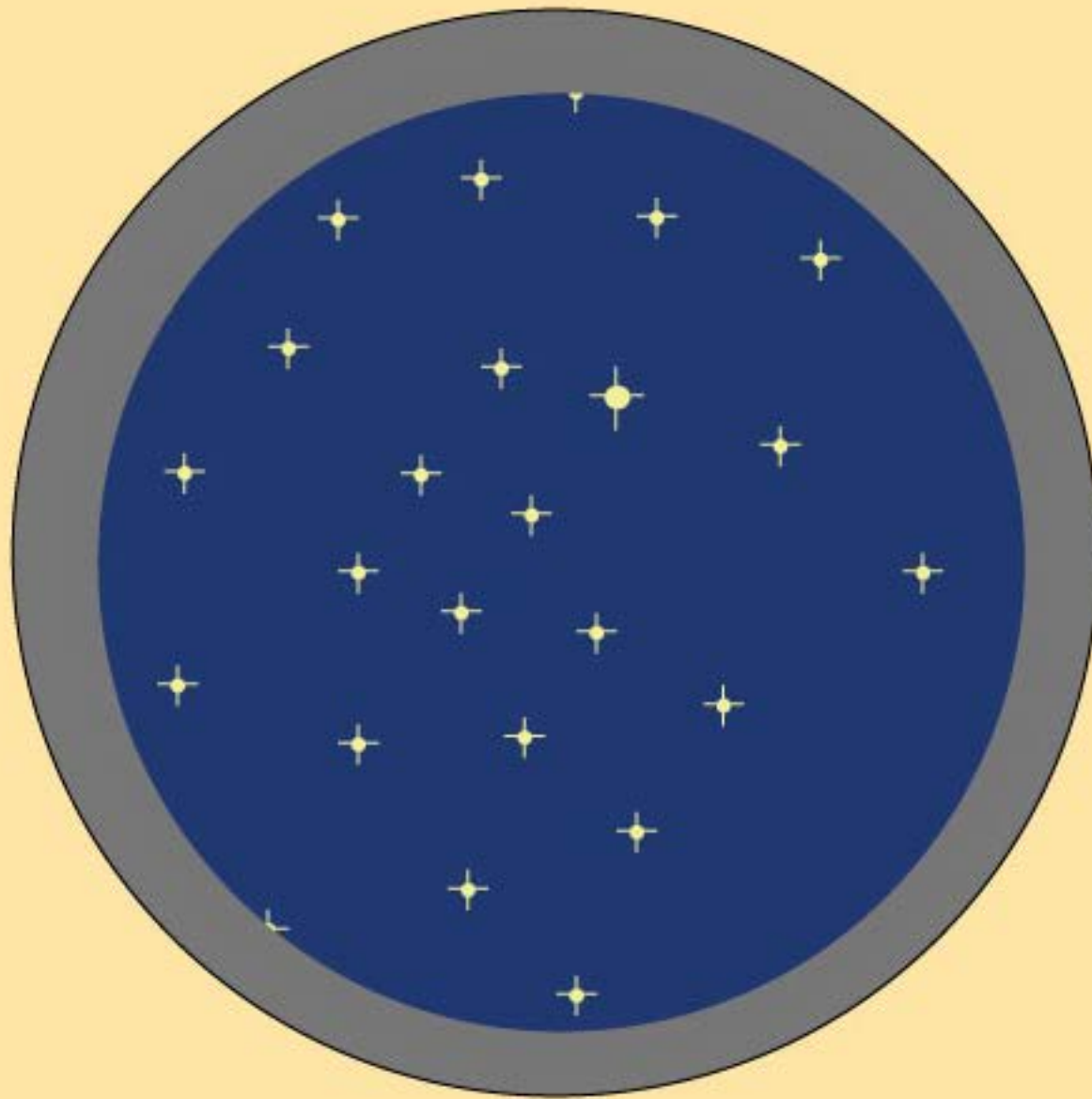
De cop l'Abril es va posar molt contenta, perquè se'n va adonar que mentre ella recordés l'avi, ell no moriria, sempre estaria amb ella.

Així que va anar cap al vaixell, va cosir les teles que havia trencat, va enganxar el mapa estripat, va fer pujar l'àncora i, mentre mirava l'estrella més brillant, va dir...

A les ordres capità!

Laia Muxí
Maig 2020
@lm_laiamuxi